

S. Jenő

Ez az apám, S. Jenő. A kép az 1930-as években készült Budapesten. Édesapám Mezőkövesden született az 1880-as években. 1901-ben magyarosította a nevét, S. -ra. Az eredeti neve Sprerlinger volt. Hogy mi volt apuka legmagasabb végzettsége, arra nem emlékszem. De írni és olvasni jól tudott. Apuka eléggé vallásos volt, a szülei rabbinak szánták, de végül nem lett rabbi, 13-14 éves korában elhagyta a szülői házat, és följött [Budapestre]. Ő akkor erősen kötődött a valláshoz. Apuka ragyogóan tudott héberül! Apuka úgy hadarta héberül a dolgokat! De nem lett rabbi, és elsősorban kereskedelemmel foglalkozott. A vallásosságát megtartotta az élete végéig, de nem lett rabbi. A testvérének az Üllői úton porcelánboltja volt. Én csak annyit tudok róla, hogy voltak testvérei, vagy nyolcan, akik szintén kereskedők voltak. Rólunk a háború ledörzsölte [a gyakorló

vallásosságot]. A bátyám Amerikában ugyanúgy nem tartotta a vallást, mint én. Nem azért, hogy szégyellte, hanem más a társadalmi berendezkedés, más az élet. Édesapám rendkívül udvarias belvárosi kereskedő volt, divatáruüzletben dolgozott. Olyan kereskedő volt, aki az ajtóban állt, ha jött egy vevő, annak köszönt, és megkérdezte tőle, mit óhajt. Odavezette a segédhez. Mikor elment, megkérdezte a vevőtől, megkapott-e mindent. Ha nem, akkor még visszavitte, hogy talán próbálja meg ezt vagy azt. Abban az időben volt divatos a Karády-gallér -- ami egy ovális, széles nagy tüll vagy áttetsző anyagból készült, kicsit merev hosszúkás, ma úgy mondanánk, hogy sálgallér volt -- meg a turbán. Ő egy kimondott úri kereskedő volt. Azt tudom, hogy apuka mindig elegánsan ment a munkába is. Apuka több üzletben dolgozott életében. Az első, amikor fiatal volt, az 1920-as években, a Herzfeld und Zöle üzlet volt a Kristóf téren. Utána S. és Társa a Deák Ferenc utcában az 1930-as években, és a társnak volt a tőkéje, őneki a neve volt. Ez valami miatt megszűnt, akkor apuka elment állásba, és a Petőfi Sándor utcában egy textilüzletben lett üzletvezető.